

което можеше да се изнесе, а на много места и заграбваше имота на българското население, което оставаше на мястото си. Понякога се срещаха и взаимни ограбвания. Но всичко това създаваше общо разорение и осиромашаване на страната. Ниви, посъени и иззикнали, се напуштаха, къщи изпразнени или полуизпразнени, стояха безъ стопанинъ, и руският войски — вместо да намърятъ храни въ земедълческа България, тръбаше да я донасятъ отвънъ. Цели области бъха опустошени и рискуваха да измратъ отъ гладъ. Всички, които бъха напуснали селата си — безразлично българи или турци — рискуваха да загинатъ презъ тежката зима, ако нѣкоя власть не имъ се притече на помощъ. Затово временното управление се видѣ принудено да се загрижи и за стопанското положение на освободените земи. Културнитъ нужди въ Турция бъха много ограничени. Пощенски съобщения имаше само до голѣмите градове, но презъ войната бъха съвършено изчезнали. Временното управление се зае да въведе една по усъвършенствана съобщителна система и доведе нѣмци отъ южна Русия, които съ своите брички и коне създадоха цѣла редица пощенски трактове за пренасяне не само писма, но и хора и пакети. Нивитъ, които бъха напуснати отъ собствениците си, се поставяха подъ възрана и грижа на новите власти, които ги даваха на мястните жители да прибератъ плода имъ на исполица. Още събранитъ суми се образува фондъ, който послужи за подпомагане на пропадналото турско население. Ошурътъ (десетъкъ) бѣ единъ отъ най тежките и отвратителни данъци при турския режимъ. Той бѣ тежъкъ не защото се плащаше 10% отъ произведение, но защото турскиятъ власти вършиха съ него голѣми несправедливости и голѣми злоупотрѣблени. Тѣ даваха събирането на предприемачи, които не винаги пазѣха горната норма и чрезъ произволни закъснения отъ земедѣлството население се вземаше не десетъкъ, а двадесетъкъ. Въ стремежи си за по-голѣмъ данъкъ тия предприемачи провлачаха съ недѣли броенето на снопите и вземането на тѣй нареченото *номоне*, че, ако есенъта бѣ дъждовна, можеше да изгнє цѣлото произведение на нивитъ. За да избѣгнатъ подобно злощастие, земедѣлцитъ бъха принудени да се споразумятъ съ наемателите на десетъка да плащатъ много пѣвче отъ 10%. При освободителния режимъ селяните започнаха да плащатъ своя десетъкъ въ пари и това ги освобождаваше отъ всѣкакви злоупотрѣблени. Руското управление унищожи данъка *беделъ*, който се плащаше само отъ християните срещу освобождането имъ отъ военна служба. Унищожи се и данъкътъ *сергимъ*, който сѫщо се плащаше само отъ християните.